

בגולה

גם מפולנית לעברית ומעברית לפולנית. את יצירותיו המקוריות מדפיס חרפוסטה בחוברות „הסולל“.

ה' חרפוסטה הרצה בלבוב הרצאה פומבית בעברית על הספרות העברית החדשה והקריא אחדים מתרגומיו ומיצירותיו המקוריות. על-פי בקשת העתונאים סיפר לפניו בקצור את קורות חייו; הוא בן אכרים. נולד בשנת 1890, בבז'סקו אשר על-יד טרנוב. פה גם גמר 6 מחלקות גימנסיה. בשנת 1914 עשה בתור לגיוניסטן פולני בלבוב. במקרה עבר על-פני בית-ספרים עבריים. האויתיות העברית שעל הספרים בחלון-הראויה מצאה חן מיוחד בעיניו. נכנס וקנה לו ספר עברי, ונשא אותו עמו כמין קמיע במשך כל מלחמת העולם, בכל נדודיו ותלאותיו על החזית האישלכות... ואחרי המלחמה בשנת 1918, הלך וקנה לו בעיר בולזנה אשר בטירול גם ספר עברי למתלמידים.

בשנת 1919 התחיל ללמוד מספרי הלמוד של מ. ראטה וש. וולקובסקי. אולם אלה היו רק נסיונות ראשונים. עדימהרה העתיק את מושבו לעיר קטוביץ ועבד שם במשך איזה זמן בסוכנות הטלגראפיות „פאט“, ואחר-כך ב„פולוניה“. בשנת 1927 שב לקראקא אל ה„איל. קוריור צודזינני“. הסביבה היהודית בעיר זאת השפיעה עליו להתחיל מחדש את למודיו בשפה העברית. הפעם קנה לו רב והוא מר ש. וולקובסקי. הוא התחיל בשירי ביאליק; אחר-כך קרא את התרגומים העבריים משלום-עליכם, את מנדלי-מוכר-ספרים, צ'רניחובסקי ואחרים. ואגב זה התחיל מתעניין גם בתיו היהודים בכלל.

יצירתו המקורית והתרגומית התחילה לפני שנה, אשתקד נודמן המשורר אורי צבי גרינברג לקראקא וחרפוסטה הקריא לפניו קטע של „קהלות הקודש בגולה“ בתרגומו הפולני. התרגום מצא-חן בעיני גרינברג, והוא הסיתהר שיתחיל לכתוב גם בעברית.

„בתרגומי מהספרות העברית — אומר חרפוסטה — מגמתו לעניין את הצבור הפולני בספרות העברית החדשה. כבר הגיע הזמן לגשור גשרים בין שני העמים. אנוכי קבלתי עלי לעשות זאת בשדה הספרות“.

חרפוסטה מנה אחר כך שורה שלמה של תרגומים משתי הספרויות הנמצאים כעת על שולחן-עבודתו.

לבסוף העיר, שהוא מתכוון בזמן הכי-קרוב לבקר את ארץ-ישראל, בכדי לראות במו עיניו את תחיית העם והשפה.

מ. ג. ר. י. ה. ל. פ. ר. נ.

וולדיסלב חרפוסטה

על-פי הזמנת מערכת „הסולל“ (מכתב-עת עברי בלבוב, בעריכתו של פרופ. י. רוטמן) בקר לפני שבוע את עירנו אחד מעורכי העתון הפולני הכי גדול, ה„אילוסטרובני קוריור צודזינני“ בקראקא, וולדיסלב חרפוסטה, שיצאו לו כבר מוכימים בתור סופר בעברית.

ה' חרפוסטה הוא, לפי עדותו של ביאליק מיודעי העברית היותר מובי-הקים שלא מבני ברית.

אולם יחסו של חרפוסטה לעברית איננו יחס קר ואובייקטיבי של מלומד וחוקר פילולוגי בלבד; הוא גם הוגה חבה נפשית לשפת ולספרות העברית, ביחוד לחדשה. הוא כותב בעצמו שירים ונובילות בעברית, ומתרג-